

Nr. 7, og hvori der foreslaaes en temmelig betydelig Udvidelse af de lukkede Baae, og jeg kan tilføje, at Kommissionen, hvis Betænkning i den Henseende naturligvis er indhentet, heller ikke har Noget derimod. Jeg haaber saaledes, at det erede Thing vil vedtage dette Forslag. — Vndringsforslaget under Nr. 8 har jeg heller ikke Noget at erindre imod. — Vndringsforslaget under Nr. 9 vil jo være afhængigt af Afgjørelsen af Forslaget under Nr. 6. — Vndringsforslaget under Nr. 10 til § 34 staar i Forbindelse med det allerede afstemte Forslag under Nr. 5, og jeg henholder mig til, hvad jeg med Hensyn til dette har udtalt, og tilraader at bibeholde Lovforslagets Bestemmelser. De gjælde jo Fredningstiden. — Vndringsforslaget under Nr. 11 er en ren Redaktion, som jeg Intet har at erindre imod. — Om § 39 har jo Diskussionen allerede været saa vidtløftig, at jeg ikke kan have Meget at tilføje. Saaledes som det blev bemærket af den erede Ordfører, er det jo Hensynet til de almindelige Principer for Lovgivningsværket i de senere Aar, der har gjort, at Regjeringen ikke har troet at kunne gaa ind paa en Begrænsning af den nu bestaaende Ret for alle Statens Borgere til at udøve Fiskeri paa det danske Territorium, men jeg har ogsaa haft en anden Grund, nemlig Hensynet til at bevare Fiskeriet i Fjordene, som ganske vist vilde blive udsat for at blive opbrugt i kortere Tid, dersom man vilde tilstede en mere uddvidet Benyttelse af Fiskeriretten i Fjordene. Jeg har nemlig ikke Tvivl om, at ogsaa Fjordboerne vilde erhverve sig de samme Redskaber, som de have set de fremmede Fiskere bruge, og udøve det samme Fiskeri, hvilket vilde være meget skadeligt. Jeg har derfor troet, at det i dobbelt Henseende var rigtigt at opretholde Principet om, at lade Fiskeriet være frit, men sætte forskellige Bestemmelser med Hensyn til Udøvelsen. Saaledes som Regjeringen har foreslaaet det, tror jeg ikke, der vil blive udøvet noget overordentlig stort Fiskeri af Fremmede paa disse Steder, og de Redskaber, der ville blive brugte, ville ikke være meget farlige, hvorimod der vil være tilstrækkelig Leilighed for de omboende Fiskere til at øve Fiskeri paa samme Maade som hidtil. Det er nemlig først i de senere Aar, efter at de fremmede Fiskere have indbragt de mere fuldkomne Redskaber, at de omboende Fiskere have begyndt ogsaa at benytte dem. Foruden de Indvendinger, der tidligere ere anførte mod Benyttelse af Bøtvaad og Pulsvaad i Fjordene, og som ganske vist ere overordentlig vægtige, skal jeg endnu tillade mig at anføre et Aar. Det vil saaledes være overordentlig vanskeligt for Kontrolten at paase Bestemmelsernes Overholdelse, naar det bliver Fiskerne tilladt at bruge Bøtvaad og Pulsvaad i Fjordene. Det er et Fiskeri, der drives om Natten, og der skulde en overmaade paapassende og aarvaagen Kontrol til for at paase, at ikke disse Baae undertiden blive trufne til Baaen i Stedet

for, at Baaen skal trækkes til Baaedet. Dertil kommer, som det blev bemærket af den sidste erede Taler, at det er det mest lønnende af alt Fiskeri. Det vil samle paa de Steder af Fjordene, hvor der er godt Nalefiskeri og en stor Masse Fisk, en Mængde Fiskere, og Antallet af disse vil blive forøget med de Omkringboende, som ogsaa gjerne ville have Noget med af Fangsten. Der vil da i saa Aar blive udøvet et meget udstrakt Fiskeri ved Nattetid, som saa at sige vil forhindre Udøvelsen af alt andet Fiskeri af de Omboende. Jeg tror, at man haade fremmer Bevarelsen af Fiskeyngelen og handler i Interesse af den omboende Befolkning, naar man ikke tillader de fremmede Fiskere — thi det er egentlig dem, hvorom det dreier sig — at drive et for Fiskeynglen og de andre Fiskere skadeligt og meget ødelæggende Fiskeri.

Med Hensyn til Vndringsforslaget under Nr. 12 behøver jeg kun at sige, at jeg ikke har Noget imod at tiltræde det; det staar i Forbindelse med et Forslag, som jeg senere skal omtale, og som jeg ogsaa kan tiltræde. — Det er en Selvsølge, at da jeg ikke kan gaa ind paa Forslaget under Nr. 13, kan jeg endnu mindre gaa ind paa Forslaget under Nr. 14, som kun adskiller sig fra det førstnævnte Forslag derved, at det udstækker Tiden noget mere. — Vndringsforslaget under Nr. 15 til § 41 har jeg ikke Noget imod. — Vi komme saa til Spørgsmaalet om den nye Kontrol, som omhandles i Vndringsforslaget under Nr. 16. Jeg skal ikke gjøre nogen Indvending mod dette. Det vil erindres af mine Udtalelser ved 1ste Behandling, at den Betænknelighed, man havde haft ved denne Kontrol, var, at den var noget bekostelig og at man ikke ansaa den for aldeles fornøden, men jeg skal paa den anden Side ikke negte, at det ogsaa nu forekommer mig at være ret hensigtsmæssigt, om Rigsdagen vilde gaa ind paa at konstruere en saadan Kontrol. Det kan nok være, at et saadant Tilsyn ikke vil være aldeles overflødig. Kun skal jeg bemærke, at jeg finder, at den for Kontrolørerne foreslaaede Lønning er noget lille, og at den Omstændighed, at der mulig kan være Leilighed for dem til paa anden Maade at faae noget Erhverv, ikke kan være afgjørende for Lønningernes Ansættelse, thi det er noget, der jo altid er usikkert, en Bemærkning, der ogsaa gjælder for Assistenternes Bedkommende. I ethvert Fald er det ubilligt at give Assistenterne Lønningstillæg, men ikke ogsaa at give Kontrolørerne et saadant Tillæg. Jeg kunde derfor nok ønske, at det erede Udvalg vilde finde Anledning til at forbedre Lønningen for Kontrolørerne. Der vil blive paalagt disse et ansvarfuldt og ikke ubetydeligt Arbejde, som nok kunde fortjene en større Løn. Med Hensyn til Assistenterne savner jeg en Bestemmelse om, hvem der skal bestikke dem; jeg ved ikke om det er Indvandringsministeren, men i saa Tilfælde vilde det vistnok være rigtigt